

Küçük Ay Baykuşu

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Ay Baykuşu

Aysel Banu YAVUZAL

Lily'nin evinin çok yukarısında, uykulu bulutların ve sessiz rüzgârın ötesinde küçük bir ay baykuşu yaşırdı. Tüyleri yumuşak ve gümüşü beyazdı, uçları kırağı gibi soluk maviydi. Kocaman altın rengi gözleri, aşağıdaki dünyaya bakarken yavaşça kırpılıyordu. Minik ayak bileklerinden birine ince mavi bir kurdele bağlıydı ve her uçuğunda bu kurdele dalgalanıyordu.

Lily uyuyamıyordu. Sarı yıldız desenli pijamalarıyla penceresinin kenarında oturmuştu, omuzlarında küçük mavi battaniye pelerini, ayaklarında yumuşak kırmızı terlikleri vardı. Öne eğildikçe iki kıvrıkcık siyah saç topuzu zıplıyordu. "Gökyüzü ne kadar büyük," diye fısıldadı. "Keşke bütün o parlıtların ne olduğunu bilseydim."

Tam o sırada, hafif bir ışık aşağıya süzülüp pencere kenarına kondu. Bu, çay fincanından büyük olmayan, yuvarlak ve tombul, küçük püsküllü kulakları olan küçük ay baykuşuydu. Göğsünde soluk bir hilal şekli parıldıyordu. "Merhaba," diye yumuşakça öttü. "Ben ay baykuşuyum. Yıldızları merak ettiğini duydum."

Lily'nin kocaman koyu kahverengi gözleri fal taşı gibi açıldı. "Konuşabiliyorsun!" diye soluğu kesildi, aralıklı dişli gülümsemesi yuvarlak yanaklarına yayıldı. Baykuş minik, şakacı bir selam verdi. "Konuşabilirim ve soruları çok severim," dedi. "Yıldızları yakından görmek ister misin? Sihirli bir yolunu biliyorum." Lily o kadar hızlı başını salladı ki saç topuzları kıpır kıpır oldu.

Ay baykuşu Lily'yi bahçeye götürdü; orada çimenler serindi ve hava çiçek kokuyordu. "Sihir nerede?" diye sordu Lily, çilleri merakla kırışarak. Baykuş bir kanadını elma ağacının altında duran eski pirinç teleskoba doğru kaldırdı. "Tam burada," dedi. "Ama yalnızca soru soran çocuklar için parıldar."

Lily teleskobun içinden baktı. Birdenbire gökyüzü pırıl pırıl bir ışıqla parladı! Yıldızlar parıldayıp ışıldadı, bazıları dans ediyor ve canlanıyor gibiydi. "Ah! Hareket ediyorlar!" diye haykırdı. Ay baykuşu teleskobun kenarına tünedi, altın rengi gözleri parlıyordu. "Yıldızlar meraklı birini bekliyordu," dedi sıcak bir sesle. "Bakalım ne resimler bulacağız."

"Şuraya bak," dedi baykuş, kanadıyla yedi parlak yıldızı işaret ederek. "Bu Büyük Kepçe. Dev bir kaşığa benziyor." Lily gözlerini kısıp kıkırdadı. "Gerçekten öyle! Ama gökyüzüne kaşığı kim bıraktı?" Baykuş yumuşak bir ötüşle güldü. "Bu senin ilk sorularından biri," dedi. "Her cevap bir başkasına götürür."

Sonra baykuş Lily'ye uçan bir kuğuya benzeyen bir yıldız deseni gösterdi. "Bazıları ona Cygnus der," dedi. Lily başını yana eğdi. "Daha çok kanatlı büyük bir V harfine benziyor," diye karar verdi. "Ona kendimiz ad verebilir miyiz?" Baykuşun altın rengi gözleri parıldadı. "Elbette! Meraklı çocuklar buldukları yıldız resimlerine ad koyabilir."

Lily yıldızları parmağıyla çizdi. "Bunun adını Dans Eden Kuğu koyuyorum," diye gururla duyurdu. Yıldızlar bu adı sevmiş gibi daha parlak parıldadı. "Peki şu ne?" diye sordu, minik ışıklardan oluşan bir kümeyi işaret ederek. Ay baykuşu yaklaştı. "Sence neye benziyor?" diye yumuşakça sordu.

Lily yıldızları dikkatle inceledi. "Kıvrılıp yatmış küçük bir kediye benziyor!" dedi. "Öyleyse adı Uykucu Kedi olsun," diye ilan etti baykuş. Takımyıldız ışıldadı ve gerçek bir kedi uyanıyormuş gibi gerindi. Lily ellerini çıırttı. "Hareket etti! Hareket ettiğini gördün mü?" Heyecandan mavi battaniye pelerini bir omzundan kaydı.

"Yıldızlar neden parıldar?" diye sordu Lily, battaniyesinin altına tekrar sokularak. "Neden bazıları parlak, bazıları soluk?" Ay baykuşu her soruyu sabırla yanıtladı, minik mavi kurdele sallanıyordu. "Soluk olanlar daha uzaktadır," diye açıkladı. "Ve parıldarlar çünkü ışıkları havamızda dans eder." Lily soluğunu tuttu. "Yani gökyüzü dans ediyor!"

"O kadar çok sorum var ki," dedi Lily, gözleri hayranlıkla parlıyordu. "Daha fazlasına bakabilir miyiz?" Ay baykuşu yanağını nazikçe okşadı. "Her gece bakabiliriz," diye söz verdi. "Ve her gece yeni bir şey öğreneceksin." Lily teleskoba sarıldı. "O zaman soru sormayı asla bırakmayacağım," dedi. "Güzel," diye sevinçle öttü baykuş.

Gökyüzü ağarmaya başlarken ay baykuşu parlayan kanatlarını açtı. "Şimdi gitmeliyim," dedi yumuşakça. "Ama yarın geri geleceğim." Lily bahçe kapısından el salladı. "Bekliyor olacağım!" diye seslendi. Küçük baykuş yukarı, daha yukarı uçtu, gümüşü tüyleri parıldıyordu, ta ki yıldızlar arasında minicik bir ışık olana kadar.

O sabah Lily ailesine dans eden kuğuyu ve uykucu kediye anlattı. "Bana ay baykuşu öğretti," dedi gururla. "Ve adlarını kendim koydum!" Annesiyle babası gülümsedi. "Harika bir macera yaşamışsın gibi görünüyor," dediler. Lily başını salladı. "Meraklı olmak eğlenceli," dedi. "Her soru dünyayı büyütüyor."

Gece gece küçük ay baykuşu geri döndü. Birlikte yeni takımyıldızlar buldular ve onlara Zıplayan Balık ve Mutlu Ayı gibi şakacı adlar koydular. Lily parlak yıldızları ve soluk yıldızları, gökyüzündeki desenleri ve resimleri öğrendi. Sorduğu her soru yeni bir keşif kapısı açtı ve yıldızlar yalnızca onlar için parıldadı.

O mevsim ay baykuşu son kez Lily'nin pencere kenarına tünedi. "Çok şey öğrendin," dedi sıcak bir sesle. "Ve bana da bir şey öğrettin." Lily başını yana eğdi. "Ne?" diye sordu. "Soru sormanın yıldızları canlandırdığını," dedi baykuş. "Meraklı olmaya devam et, küçük dostum." Lily aralıklı dişli gülümsemesiyle gülümsedi ve her zaman meraklı olacağına söz verdi.